

[Socialministeren]

sammen med institutionerne og med de samme opgaver før som efter udlægningen. Det sidste er noget, som jeg synes at de partier, der har argumenteret mod udlægningen af den såkaldte lille særforsorg, fuldstændig har overset, når de taler om risiko for forringelser.

Hertil kommer, at ønsket om en opretholdelse af den øvrige særforsorg i statslig regie er meget lidt perspektivrigt og fremsynet, for hvad er det, man opnår? Man opnår at fastholde nogle af de forskellige handicapbåse, og dermed lægges der op til en endnu skarpere udskillelse af de handicapgrupper, der bliver tilbage, og hvoraf nogle har givet klart udtryk for ønsket om en decentralisering, en udskillelse til skade ikke mindst for de handicappede, der ikke klart falder ind under den ene bås fremfor den anden, og en udskillelse, som vil være til skade for en moderne, velplanlagt og velkoordineret handicappolitik.

Lad mig derefter vende mig til kritikken af selve udlægningens neutralitet over for det før udlægningen eksisterende serviceniveau. En række af de mindretalsforslag, der er stillet, har formentlig også til formål at forbedre serviceniveauet, selv om minimumsnormer, målsætningsparagraffer og andre programmerklæringer næppe i sig selv gør hverken fra eller til, når det drejer sig om serviceniveauet.

Når man kæder udlægning sammen med forbedringer i serviceniveauet, synes jeg man blander tingene sammen. Det er selvfølgelig altid interessant at diskutere serviceniveau, og vi har da også gentagne gange her i tinget diskuteret påståede nedskæringer i forhold til tidligere serviceniveau, ikke mindst inden for åndssvageforsorgen. Her må jeg måske lige indskyde den bemærkning, at vi ved vedtagelsen af de yderligere 30 mill. kr. på finansloven for indeværende finansår har gennemført forbedringer af serviceniveauet på området, som selvfølgelig også får konsekvenser for tiden efter udlægningen. Men det, som vi nu beskæftiger os med, er en administrativ reform, som skal give nogle bedre administrative og organisatoriske rammer for den udvikling inden for særforsorgen, der allerede længe har været i gang med hensyn til styrkelse af samspillet mellem de almene tilbud og særforsorgens specialtilbud, men der-

med selvfølgelig også grundlag for en bedre udnyttelse af ressourcerne i det hele taget.

Ændringsforslagene fra mindretallene på finansieringsområdet indeholder ikke nogen alternativ løsning, men lægger alene op til, at staten under den ene eller anden form økonomisk skal deltage i en fortsat udbygning og udvikling af forsorgen, hvad staten efter de forslag, der ligger på bordet, under alle omstændigheder vil gøre gennem de generelle tilskud.

Jeg skal dernæst knytte et par kommentarer til enkelte af de ændringsforslag, som af mindretallet er stillet til bistandsloven, idet jeg vedrørende ændringsforslagene til udlægningslovsforslaget, ud over hvad jeg allerede har sagt, skal indskrænke mig til at påpege, at der hermed stilles forslag om opretholdelse af en handicapbås, som hedder åndssvage, og om ekspropriation af de selvejende institutioner.

Om ændringsforslaget til bistandslovens § 1 nævnes i bemærkningerne, at udeladelse af en målsætningsparagraf er et kraftigt tilbageskridt, hvorfor man foreslår indsat en bestemmelse svarende til den gældende bestemmelse i bistandslovens § 117, der lige så lidt er en målsætningsparagraf som den, der nu foreslås.

Jeg ser med nogen forundring, at forslagsstillerne til ændringsforslag nr. 3 vil udvide området for de tvangsmæssige foranstaltninger.

Må jeg dernæst om ændringsforslaget vedrørende de særlige visitationsudvalg, bestående af folkevalgte, brugerorganisationer, sagskundskab, ekspertise og repræsentation fra enhederne, sige, at indførelsen af en sådan regel i bedste fald vil medføre en langsom og ansvarsforflygtigende beslutningsproces til skade for den enkelte klient. På tilsvarende måde forekommer mindretallets ændringsforslag om tilsynråd ved de enkelte institutionsenheder og lokale vejledende råd mig at være en direkte hindring for en bare nogenlunde hensigtsmæssig og smidig tilrettelæggelse af institutionsdriften, medens såvel brugerindflydelsen som medarbejderindflydelsen på fuldt betryggende vis er sikret i regeringsforslaget.

I det hele taget forekommer det mig karakteristisk for de af mindretallene stillede ændringsforslag, at det, der i realiteten ønskes, ikke er en egentlig udlægning, end ikke